

Konfirmandtræf i domkirken – lokalt og fælles

Roskilde Domkirke danner årligt rammen om en læreproces for ca. 3000 konfirmander. Besøget indgår i en læreproces, der begynder hjemme i den lokale konfirmandstue. Konfirmanderne forbereder sig over to undervisningsgange ud fra et tilsendt undervisningsmateriale. Dernæst besøger de domkirken, hvor de ledes rundt på fem poster forskellige steder i domkirken og deltager i en kort gudstjeneste som afslutning. Efter besøget skal de sammen med deres præst samle op på og evaluere konfirmandtræffet.

Af Stinna Ahrenst, religionspædagogisk konsulent i Roskilde Stift og sognepræst i Søborg Kirke

Undervisningsmaterialet

Undervisningsmaterialet er bygget op af to undervisningsgange, der lægger op til træffet i domkirken og en undervisningsgang, der bruges til refleksion over træffet og evaluering. I år er træffets tema »håb«, og materialet behandler derfor håbet gennem øvelser med bl.a. citater om håb, refleksion via billeder og musikvideoer, hvori håbet indgår som tema, salmetegninger over salmevers, billeder af håb, som konfirmanderne skal ud og tage osv. Alt sammen øvelser, der lægger op til refleksion over håbet i konfirmandernes eget liv og hverdag.

Målsætningen for 3000 konfirmander

Vi ønsker, at læreprocessen for konfirmanderne skal være inddragende, inspirerende og give noget, som man ikke kan skabe lokalt. Det skal være en kæmpe oplevelse at komme i domkirken og opleve,

at den bliver brugt på de unges præmisser og at være 600 konfirmander samlet ad gangen. Vi bruger fortællinger, kirkens rum, musik, lyd og lys og ikke mindst refleksion og stilhed for at gøre indtryk på konfirmanderne og få dem i tale. Og så må træffet gerne vække eftertænksomhed og få de unge til at overveje, hvor de selv står i forhold til nogle af emnerne i den kristne tro.

Den inddragende læreproces

Det inddragende aspekt er det vigtigste i konfirmandtræffet, og det går igen i alt, hvad konfirmanderne møder. Når de træder ind i kirken, mødes de af en kæmpe, oplyst plexiglas-duen, der er hængt op over højalteret. Den er omdrejningspunktet både i undervisningsmaterialet, på posterne og i gudstjenesten. Duen (og domkirken) gør indtryk og vækker en wow-følelse, når man ser den, men den binder også træffet tematisk sammen og efterlader et blivende indtryk.

Temaet for besøget i domkirken

De seneste to år (og igen i år) har temaet centreret sig om duen. Duen går igen på posterne i fortællingerne om Jesu dåb, som fællesskabsskabende i nadveren, som ånd i musikken og i bønnerne, konfirmanderne skriver til Gud. I år har vi vinklet det lidt anderledes, så det fælles tema er håb, men duen er stadig omdrejningspunktet.

Bønner til Gud

Under duen hænger 2500 fjer, som konfirmanderne har skrevet på og dekoreret. Det er bønner, som konfirmanderne har skrevet hjemme som led i forberedelsen til besøget, og nogle er også dekoreret med pailletter og fjer. De fleste bliver hængt op under duen, mens nogle lægges på alteret og inden for alterskranken, så konfirmanderne kan se dem, når de går forbi på vej op til nadver. Tanken er, at bønnerne tilsammen over tre dage kommer til at danne ét stort, fælles projekt og kunstværk og derved underbygger oplevelsen af at være så mange konfirmander samlet på ét sted, så konfirmationsforberedelsen rækker ud over den lokale sognegård.

Konfirmander taler om tro

Konfirmanderne bliver ledt rundt i domkirken til de forskellige poster af en guide. På hver post står en fortæller, som kobler en fortælling om dåb, nadver, opstandelse eller lystænding sammen med symbolikken i duen, der hænger som midtpunkt i kirken. Fortælleren indgår derefter i en dialog med konfirmanderne og bringer deres holdninger, følelser og viden i spil. Det er en samtale, der inddrager konfirmandernes perspektiv på emnet, men som også inddrager aktuelle eksempler på fx etiske problemstillinger eller svære dilemmaer. Tanken er, at konfirmanderne ikke bare skal være tilskuere til noget, der foregår i kirken, men skal inddrages aktivt og tage stilling eller reflektere. Og så er det vores håb, at de er blevet klogere, når de næste gang taler om emnet derhjemme eller sammen med præsten.

Selvlysende kors i panden

På posten om dåb skal konfirmanderne, når samtalen med fortælleren er færdig, knæle ned. Præsten tegner så et kors i panden på hver enkelt konfirmand, mens han/hun siger »I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn tilsiger jeg dig dine synders nådige forladelse.« Det er en højttidelig og alvorfuld stund, og man kommer tæt på konfirmanderne, som man lige har snakket tro med. Korset kan ikke ses, men bliver under lysshowet i gudstjenesten oplyst. Der går et sus igennem kirken, og jublen bryder ud blandt konfirmanderne, når de ser korset i hinandens pander.

Gudstjeneste for konfirmander

Træffet afsluttes med gudstjenesten, der varer 20 minutter og indeholder rytmiske, konfirmandvenlige salmer, der er øvet hjemmefra og ledsages af et band, Trosbekendelsen, Fadervor, oplysningen af korset i konfirmandernes pander, velsignelsen, en kort prædiken og nadver. Konfirmanderne møder på vej ud af kirken en glad biskop, der giver high-fives og ønsker dem en god hjemtur.

Elementer i læringsprocessen

Når konfirmanderne har været i domkirken, har de været en del af en inddragende læreproces. Vi sammenkobler domkirkens smukke rum, kristendommens vigtigste historier og tematikker, konfirmandernes synspunkter, vinkler og holdninger, lysshow, livemusik, syndsforladelse, refleksion og fællesskab i en læreproces. Det er en oplevelse, der bliver stående i konfirmandernes erindring, fordi vi bringer sanser, tanker og følelser i spil og bringer alle læringsstile i spil, så der er noget for alle konfirmander.

Og skulle man have lyst til at se, hvordan det foregår, kan man kontakte mig på stah@km.dk. Træffet finder træffet sted 2.-4. februar 2016.